

REFERENCES

ภาษาไทย

- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. ชีวิตและความตายในสังคมสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: เครือข่ายชาวพุทธเพื่อพระพุทธศาสนาและสังคมไทย, 2545.
- ดวงมน จิตรจำนงค์. คุณค่าและลักษณะเด่นของวรรณคดีไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- กรณีพิบัติภัยสึนามิ ภูเก็ต 26 ธันวาคม 2547. ภูเก็ต: จังหวัดภูเก็ต, 2547.
- นนทรี นทีนนท์. ชีวิตเก็บตกจากสึนามิ!. กรุงเทพฯ: J.N. BOOKS & DESIGN, 2548.
- ป.อ. ปยุตโต. ความสำคัญของพุทธศาสนาในฐานะศาสนาประจำชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิกจำกัด, 2543.
- ป.อ. ปยุตโต. พุทธธรรม (ฉบับเดิม). พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมสภา, 2544.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. ปริทรรศน์วรรณกรรมพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ปราณี วงษ์เทศ. สังคมและวัฒนธรรมในอุษาคเนย์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศิลปวัฒนธรรม, 2543.
- พร รัตนสุวรรณ. ผีและเทวดามีจริง. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญาน, 2541.
- พร รัตนสุวรรณ. พุทธวิทยา เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญาน, 2537.
- พร รัตนสุวรรณ. พุทธวิทยา เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญาน, 2537.
- พร รัตนสุวรรณ. สุข-สันติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญาน, 2534.
- พระมหาอุดม สารเมธี. กตัญญูกตเวทิตา การรู้จักตอบแทนคุณ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: สำนักพิมพ์ระฆังทอง, 2548.
- พระศาสนโสภณ (จตุตถสลุล). สวดมนต์แปล. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2550.
- พุทธธรรมในพระไตรปิฎก. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

- พิมพ์พี พันธุ์วิชาติกุล (บรรณาธิการ). สมุทรบันทึก สีนามิตร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ H2oney, 2548.
- มยุรี ดำรงเชื้อ (บรรณาธิการ). อันดามัน : เพลง โศกแห่งศตวรรษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว, 2548.
- ราช งามัญญ. วิญญาน อารรพณ์ และ เรื่องอัศจรรย์ หลังมหันตภัยสินามิ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Animate Group, 2548.
- วศิน อินทสระ. พุทธจริยศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมดา, 2549.
- วศิน อินทสระ. ไตรลักษณ์และปฏิจสงมุปาบท. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมดา, 2546.
- วิโรจน์ ธิรคุณ. ล้อมคอกสินามิ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บูตส์บิสสิเนสคอตคอม, 2548.
- สมเด็จพระมหาธีรวงศ (พิมพ์ ธรรมชเรต). สาภลศาสนา. นครปฐม: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2548.
- สุกัญญา สุจฉายา (บรรณาธิการ). พิธีกรรม ตำนาน นิทาน เพลง: บทบาทของคดิชนกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- สุจิตรา จงสถิตวัฒนา. พุทธธรรมในกวีนิพนธ์ไทยสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สุริวงศ พงศ์ไพบูลย์. วรรณคดีวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุริชัช ห้วนแก้ว. สังคมวิทยาสินามิ: ระบบการรับมือกภัยพิบัติ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์ศึกษาการพัฒนาสังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- สุริยา รัตนกุล. พิธีกรรมในศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.
- เสฐียร พันธรังษ์. ศาสนาเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุขใจ, 2542.
- เสรี สุภราทิศย์. มัจจุราช อันดามัน: สินามิ. ปทุมธานี : ศูนย์วิจัยภยธรรมชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2548
- เสาวลักษณ์ อนันตศาสนต์. คดิชนกับศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.
- สุวรรณ สุวรรณเวโช. พื้นฐานความเชื่อของคนไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991 จำกัด, 2546.
- อดิศักดิ์ ทองบุญ. ปรัชญาอินเดียร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2545.
- อานนท์ อากาศิรม. สังคม วัฒนธรรม และประเพณีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: O.S. Printing House Co., Ltd., 2525.

ภาษาอังกฤษ

Anuman Rajadhon, Phraya. *Essays on Thai Folklore*. Bangkok : Institute of Thai Studies, Chulalongkorn University, 2009.

Barnet, S. Berman, M., and Burto, W. *An Introduction to Literature Fiction Poetry Drama*. Third Edition. Canada : Little, Brown and Company, Inc., 1967.

Bhasakorn Bhavilai. *Karma: a new look at the Buddhist concept of cause and effect*. Bangkok : Amarin Printing and Publishing Public, 2006.

Buddhadasa Bhikkhu. *Handbook for Mankind*. First Edition. Bangkok: Vision Books Publishing, 2006.

Bukkyo Dendo Kyokai. *The Teaching of Buddha*. Tokyo: Kosaido Printing, 1966.

Chompoo Trakultertsathien. *Global Warming VS Dharma Cooling*. *Bangkok Post My Life*. Vol.2, 074, (August 20-26, 2009): pp. 9-11.

Ittirat Sinarak. *A Study of Tourists' Confidence on Tourism in Andaman Coast Region after Tsunami Disaster*. Master's Thesis School of Sports Science Graduate School Chulalongkorn University, 2005.

King Lithai, The Thai National Team (Translator). *Traibhumikatha: the Story of the Three Planes of Existence*. Bangkok: Amarin Printing Group, 1987.

Kirszner, L.G., and Mandell, S.R. *Literature: Reading, Reacting, Writing*. Fort Worth: Holt, Rineheart and Winston, Inc., 1991.

Miller, E.J. Jr., and Slote, B. *The Dimensions of Poetry: A Critical Anthology*. New York: Dodd, Mead and Company, Inc., 1962.

Patrizia, N.B. *Churning the Milky Ocean at the Dawn of the Time [Internet]*.
<http://www.aeongroup.com/churning.htm>. 18th November 2009.

P.A. Payutto. Dictionary of Buddhism. Twelfth Edition. Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya Publishing, 2003.

Phitsanurak Pitathasang. Narration and Construction of Reality in Tsunami News Coverage.

Master's Thesis Faculty of Communication Arts Graduate School Chulalongkorn University, 2005.

Suchitra Onkom, (Translator). Buddhist Manual: Morning and Evening Chants Pali - Thai - English.

Bangkok : Horatanachai Printing Ltd., Part., 2007.

The Buddhism Promotion Center of Thailand (Translator). Buddhist Proverbs. Thammasapa &

Bunluentham Institution, 2007.

APPENDIX

Appendix
Tsunami Songs and Poems in Thai Version

In appendix, there are the original texts of tsunami songs and poems in Thai language (except *Tsunami* of Yuenyong Ophakul which is originally written in English).

A. Tsunami Songs

Anda / To Shed Tears

*The tears dropped and the hope was lost,
Sorry for you, no one to blame
Nature was angry but with what?
You disappeared and the possessions were destroyed.*

*The big wave charged and flooded. 5
So sad: how cruel the earth is!
I will encourage you to help you stand up and fight.
Let this not happen again; pray to the Triple Gem to protect you.*

*The big wave destroyed all and went away,
But every heart still cared, 10
We'll send this song to dry your tears
Let the nightmare not happen again; don't be sad.*

*The waves of kindness never become dry.
Send a cheer and wish from the North to the South*

To live peacefully, we don't want to see you suffer.

15

Raise the hands to say a prayer to save you from any harm.

อันดา / ฝากเพลงซึบน้ำตา

น้ำตาไหลรินสูญเสียความหวัง
 สงสารเธอจัง ไม่รู้จะไปโทษใคร
 ธรรมชาติโกรธ โกรธเคืองกันเรื่องอันใด
 โดมชัดพัดเธอหายไป ทรัพย์สินเสียหายยับเยิน

คลื่นยักษ์ถล่ม ทับถมจมหาย
 สุดแสนอาลัย ฟาดินโหดร้ายเหลือเกิน
 ขอเป็นแรงใจ ให้เธอต่อสู้ก้าวเดิน
 ต่อไปอย่าได้เผชิญ วอนพระช่วยคุ้มครองเธอ

คลื่นยักษ์ทำลายแล้วก็หายไป
 แต่คลื่นหัวใจ ทุกดวงยังห้วงเสมอ
 ด้วยความหวังใย ฝากเพลงไปซึบน้ำตาเธอ
 ผันร้ายอย่าได้พบเจอ ขอเธอจงอย่าอาทร

สายธารน้ำใจ ไม่เคยเหือดหาย
 จากเหนือสุดใต้ ส่งกำลังใจ อวยพร
 ให้ได้ร่มเย็น ไม่อยากเห็นเธอเดือดร้อน
 ยกมือพนมขอพร วิงวอนให้เธอพ้นภัย

Caravan / By Your Side, Andaman

The earth quaked; Andaman wept.

The beloved were taken away without a farewell.

Tsunami attacked again and again; houses were destroyed.

The beach covered with bodies, became the killing field.

Oh Andaman, your suffering was almost beyond any treatment.

5

People all around the world heard and the help poured in.

To shed your tears.

We love you, we care for you, Andaman.

We will stay by your side, Andaman.

The sky, once getting dark, can become bright again; let's fight.

10

The suffering comes and goes; bring our hearts back to normal.

คาราวาน / อยู่เคียงข้างเธออันดามัน

แผ่นดินไหว สะเทือนเลื่อนลั่น อันดามันวิโยคโหยให้
 ผู้ที่รัก พลัดพรากจากไป ไม่เหลือไว้ แม้แต่คำบอกลา
 สีนามิ ภาโถมกระหน่ำ สาดซัดซ้ำ บ้านเรือนแหลกสลาย
 ภาพที่เห็น ผู้คนเกลื่อนตาย เปลี่ยนหาดทราย กลายเป็นหาดประหาร
 ใจ อันดามัน ใจ อันดามัน เธอปวดร้าวระทมใจแทบล้มเยี่ยวยา
 ผู้คนร่วมรู้ทั้งโลกา ไหลหลั่งมา ช่วยซับน้ำตาให้เธอ

รักและห่วงเธอ อันดามัน จะอยู่เคียงข้างเธอ อันดามัน
 ฟ้ามืดมาแล้วสว่าง หานหนทางสู้อีกหน
 ทุกข์ผ่านมาแล้วผ่านไป พลิกฟื้นใจเราคืนมา

Chama / Thanks for the Kindness of Thai People

Look at the Andaman after the big wave.

The southerners feel very sad,

Property and lives were lost,

Our beloved as well.

Never imagined this would happen;

5

Never thought that the tsunami would come;

So many people were attacked and sacrificed to the tsunami.

The big wave attacked the southern people.

Fortunately, Thai people are so kind,

Helping us with money and things, so we can stand up again.

10

So we have the energy to stand up again;

We appreciate the kindness of Thai people,

Even though it was tiring and hard; still, we can smile,

Smile with the tears of appreciation, because the love from all of you.

Thanks, thanks.

15

Thais never leave their fellows; the kindness of Thais is greater than the sky;

Even the big wave cannot defeat the kindness of Thai people!

ฉามา / ขอขอบคุณน้ำใจไทย

เหม่อมองอันดามัน หลังจากโดนคลื่นยักษ์
 ใจเศร้าใจยิ่งนัก เราคนใต้
 ต้องสูญเสียทรัพย์สิน ต้องสูญเสียชีวิต
 สูญเสียคนที่เรารัก

ไม่เคยคิดเคยฝัน ว่าจะเป็นเช่นนี้
 ไม่คิดว่าสิ้นนามิจะเกิดขึ้นมา
 จึงโดนคลื่นซัดจมหาย หลายคนสังเวชีวา
 เช่นเจ้าสิ้นนามิ

สุขสำราญ ระนองนงน้ำตา เมืองพังงาเขาหลักพังงินดี
 หาดป่าตอง ภูเก็ต เกาะ พีพี เมืองกระบี่ เมืองตรัง ถึงสตูล
 คลื่นยักษ์มันทำร้ายเราชาวใต้ โชคดีที่คนไทยใจเมตตา
 ช่วยเหลือทั้งสิ่งของและเงินตรา ให้เรามีเรือแรงลุกขึ้นใหม่

เราจึงมีแรงสู้ เราจึงลุกขึ้นใหม่ เราขอขอบใจ น้ำใจไทยทั้งหล้า
 ถึงแม้ว่ามันเหนื่อย ถึงแม้ว่ามันหนัก แต่ด้วยความรักทุกคนที่ให้มา
 ทำให้เรายึดได้ ถึงยึดทั้งน้ำตา แต่เป็นน้ำตาที่ไหลด้วยความปลื้มใจ ขอบใจจริงๆ

ว่าไทยเราไม่ทิ้งเพื่อนไทย ว่าไทยมีน้ำใจใหญ่กว่าฟ้า
 คลื่นยักษ์ที่มันไหลเข้าท่วมบ่า ยังแพ้คลื่นน้ำใจของคนไทย

Danupol Kaewkam, Sarayuth Supanyo / Brutal Wave, Beloved Sea

Chanting, asking for blessing, making a wish before going to sleep;

Making a dedication from the depth of my heart to encourage you;

*My only wish, you can recover from the disaster.
I will sleep later but now I want you to be all right.*

*Please sleep, Tsunami, don't wake up and destroy all. 5
Beloved sea and brutal wave, the pain and the dead on the beach, Tsunami!*

دنۇفل گائۇگائۇجنى، سىرايۇتھ سۇبۇيۇيۇ / كىلىنرئاي تەلەرك

سۈد مەننى گىراپ ئۆنۈنۈن گۇننۇنۇنۇشۇرۇنۇجىت
شىنۇدۇجۇتۇش خۇگائۇگائۇجنى دۇيۇھۇجۇ
جۇ يۇيۇگۇيۇگۇھىنرۇھ ھىنرۇھگائۇيۇنۇمۇتۇ
ۋانكىنۇدۇنۇنۇتۇ تۇنۇنۇشۇ يۇيۇگۇبۇكۇرۇھۇتۇ

نۇنۇشۇكۇھۇبۇسەي سىنۇمى جۇگۇيۇدۇتۇنۇفۇنۇمۇ تۇلۇيۇ
تەلەرك كىلىنرئاي تۇرمانۇ ھادۇكۇلاد گەلۇيۇنۇكۇنۇجۇمۇلۇمۇتۇيۇ سىنۇمى

تەلەرك كىلىنرئاي ھادۇتۇرۇيۇتۇرۇكۇ پۇرۇتۇپۇرۇجۇكۇشۇدۇدۇنۇدۇنۇدۇنۇسەنۇدەمۇ يۇيۇكۇنۇتۇجۇگۇپۇ

Hope Family / Tsunami 26 Dec

*26 December, the world was sad:
Tsunami attacked the Andaman unexpectedly.
After the sea was calm, the sky turned dark and dreary,
Everything was lost, and their lives tumbled down.*

*Men can look as far as the horizon of the Andaman Sea. 5
Don't lose your faith or dreams!*

Life must go on.

Nature is too complex, beyond our understanding,

But it is not too hard to learn.

The world has separated the land from the sea;

10

Men should share the land and the sea with one another;

Help each other; reduce the hazards in time of disaster.

โอบแฟมิลี่ / สึนามิ 26 ธันวาคม

26 ธันวาคมโลกโศกสลด กับอันดามัน สึนามิ โหมพัดผืนไม่ทันตั้งตัว
หลังคลื่นทะเลโคลนสงบ ท้องฟ้าก็มีดมัว ลื่นเนื้อประดาตัว ชีวิตล่มสลาย
คนอาจมองไกล ไกลได้เพียงสุดขอบฟ้า (ขอบทะเล...อันดามัน)
อย่าเพิ่งสูญเสียศรัทธา และความฝัน หนทางชีวิต ยังอีกยาวไกล
ธรรมชาติอาจลึกและยาก ที่คนจะเข้าใจ แต่คงไม่ลึกเกินไป ที่คนจะเรียนรู้

โลกแบ่งดิน แบ่งน้ำเป็นส่วน ๆ คนก็ควรแบ่งดิน แบ่งน้ำ แบ่งฟ้าอยู่อาศัย
เชื้ออาหารพึ่งพา กันและกันไป หนักจะผ่อนเป็นเบาได้ เมื่อภัย
ผ่อนเบาได้...เมื่อภัยมา

Kanakam Aphiradee / Calling Kwan

Swinging, swinging, the cloud is flooded;

Many drowned; many awaited,

Awaited for swinging.

My heart sank like a fallen leaf, our friends were lost.

The wave charged into our heart, swept the city and people. 5

A nightmare while awake, a moaning filled the air.

We still hope that tomorrow, we'll find each other.

Mom, dad, where are you? Oh... poor child!

Tomorrow will never be the same; many were lost as time goes by.

The tidal wave attacked, and tore all Thai hearts, 10

More news, more death.

I'll sing for you, cry for you, the tears and the kindness for the victims

To console their heart and tiredness "khwanyuey" please come back.

Be united, help one another

To restore the beaches and the island, 15

The homes and the places which disappeared.

Although I cannot bring back what you've lost,

How can I leave you alone?

Please, let me embrace you with kindness,

Let me embrace you with song. 20

Let me embrace you with song...

โยกเยกเอ๋ย น้ำท่วมเมฆ
 ผู้คนลอยคอ หลายคนรอคอย
 รอคอยโยกเยกๆ เอ๋ย

ใจหายเหมือนใบไม้ร่วง เพื่อนมองทั้งปวงหายไป
 คลื่นโหมซัดโถมเกือบกลางใจ กวาดไปทั้งเมืองทั้งคน
 ฝันร้ายทั้งที่ยังตื่น เสียงสะอื้นระส่ำระส่ายให้
 เพียงหวังก่อนหัวจะปลิดใบ พຼ່งนี้้อาจได้พบเจอ

แม่จำพ่อจำอยู่ไหน ลูกน้อยกลอยใจเจ้าเอ๋ย
 พຼ່งนี้ไม่เหมือนดังเคย ร่วงเลยร่วงลับกับเวลา

เกลียวคลื่นน้ำตาโถมใส่ ใจไทยทุกดวงขาดวิน
 แต่ครั้งที่ไต้ยิน อีกรชีวิตก็ดับสิ้นไป

ร้องเพลงกล่อม ร้องไห้ น้ำตาน้ำใจให้เธอผู้สูญเสีย
 ซิลมหัวใจ อ่อนเพลีย ขวัญเอ๋ย ขวัญเอ๋ย ขวัญมา

จะร่วมมือ จะร่วมแรง จะร่วมใจ
 ให้เกาะแก่ง หาดทราย คืนกลับมา
 บ้านเคยอยู่ ู่เคยนอน ที่หายลับตา
 จะออกแรง ช่วยปรับให้กลับคืน

แม้ไม่อาจทดแทน ได้ดังเดิม
 จะปล่อยเธอเดิน โดดเดี่ยวได้อย่างไร
 ขอฉันโอบกอดเธอด้วยน้ำใจ
 ฉันขอปลอบเธอด้วยเสียงเพลง

ให้ฉันโอบกอดปลอบเธอด้วยเสียงเพลง

Nuphap Sawantarat / The Angry Earth

What made the earth angry and sent the big wave to kill madly!

No matter what nationality, Nature destroyed what it created,

Since it's gone now, please go forever with no return.

Take away the sadness. Let's all hold our heads up high.

นภาพ สวันตร์จัน / ธรณีพิโรธ

ธรณีพิโรธโกรธไฉน สกสิ้นยักษ์เช่นฆ่า อย่างบ้าคลั่ง
ไม่เลือกผิวภาษา แหก จีน ไทย ฝรั่งเศส ธรรมชาติสั่งสร้างเอง ทำลายเอง
ผ่านไปแล้ว ขอให้ผ่านพ้นไป ขอโรคภัยอย่าซ้ำเติม เพิ่มอีกหน
ขอทุกข์โศกไกลร้างห่างผู้คน ขอมนุษย์ชน ยืนหยัดสู้ชะตากรรม

Phanthip Yingrungruang / Go Away Tsunami

I hate you; I hate you most;

You know, Tsunami? I want you to disappear from this world

Tsunami, what a cruel name you are!

On December 26, you were condemned of man-slaughter.

Neither storm nor Hurricane is not as cruel as you.

5

You damaged this world as if you were from hell.

You know, Tsunami? You killed innocent people!

You destroyed a hundred thousand lives. What makes you so angry?

Almost nothing of the Andaman remains because of your rage.

You destroyed without a second thought!

10

Because you are brutal or you want to kill them all!

The most ruthless thief still lets the children survive,

Why are you so cruel and kills the whole families, and nations!

You killed them in broad daylight; you gave them death.

Buddhang Dhammang Sangho,

15

I chant Namō to chase you away;

You can be born anywhere

But, please, let this be your last time here!

พรณทิพย์ ยิ่งรุ่งเรือง /สาปส่งสินามิ

ฉันเกลียดนายที่สุด ฉันเกลียดนายที่สุด

รู้มัยนายสินามิ ฉันอยากให้นายพ้นไปจากโลกนี้

นายสินามิละชื่อนี้ให้ดร้าย

ยี่สิบหกธันวาคมชาวโลกตราหน้า ว่านายนั้นฆ่าคนตาย

พายุเกย์หรือเฮอริเคน ก็ยังไม่เห็นจะเหี้ยมเท่านายได้

นายคงขึ้นมาจากนรก จึงทำให้โลกใบนี้เสียหาย

รู้มัยนายสินามิ นายฆ่าคนไม่มีความผิดให้ตาย

นายฆ่าคนตายเป็นแสน ไม่รู้นายแค้นใครมาจากไหน
 เกือบหมดเลยอันดามัน ถูกนายห้าห้า
 ถูกนายนั้นทำลายไม่เลือกเลยนะ
 ช่างโหด จะฆ่าให้หมดกันเลยหรือไร
 โจรเหี้ยมที่ว่าเลวทราม เด็กตาดำ ดำ ยังปล่อยเหลือเอาไว้
 แต่นายโหดร้ายจริงหนอ ฆ่าแม่ฆ่าพ่อปู่ย่าตายาย ฝรั่งทั้งไทยจีนแขก
 นายฆ่ากลางวันแสก แสก นายแจกให้ความตาย

พุทธัง ธัมมัง สังโฆ
 ฉันทองนะโม สถาปสงนายไป
 ไปผูกที่ไหนไปเกิด ขอให้ตายเกิด
 ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย

Preecha Chanaphai / Thais Never Forsake One Another

*Andaman, Andaman, it came to the Andaman,
 Beautiful Andaman, beloved Andaman, full of small islands,
 Pretty beaches with white sand like a paradise on earth.*

*Alas, there occurred, unexpectedly, to haunt us forever,
 The big waves, so many lives were taken away.
 The flood of tears filled up the land, tsunami at Andaman.*

5

*However, kindness has always stayed with Thai people since the old days,
 So the stream of kindness pours
 To the south to shed the tears and cure the mind.*

"We'll never forsake one another,"

10

Will be inscribed upon the land flooded with tears.

"We'll never forsake one another,"

We are the sons of the land, golden-axe shaped.

We never forsake our brothers.

ปรีชา ชนะภัย / คนไทยไม่ทิ้งกัน

อันดามัน (อันดามัน) อันดามัน (อันดามัน) อันดามัน มันทมา อันดามัน
 อันดามันงดงามยิ่งนัก คนจึงรักทะเลนี้ มีเกาะแก่งแหล่งเที่ยวมากมาย
 หาดทรายขาวราวสวรรค์บรรจง

แต่สิ่งที่คนคิดไม่ถึง จะติดตรึงจวบจนวันตาย
 คือคลื่นยักษ์โถมทับทลาย คนล้มตายเหลือคณนา
 แผ่นดินต้องนอนงน้ำตา สีนามิมาอันดามัน

แต่สิ่งที่อยู่คู่คนไทย คือมีน้ำใจมาแต่โบราณ
 ธารน้ำใจจึงไหลลงได้ ไปชำนน้ำตาเยี่ยวยาแผลใจ

แผ่นดินที่นอนงน้ำตา จารึกไว้ว่าเราไม่ทิ้งกัน
 อันแผ่นดินถิ่นลูกชวานทอง เราน้องพี่ ไม่เคยทิ้งกัน

Sek Saksit / "United Thai Hearts Fight against the Tsunami Disaster"

Sadness, the sadness that shocked the world.

The big waves brought devastation unexpectedly, fatally.

Tsunami, Tsunami is the name of that brutal wave of death.

*On 26 December 2004, the earth shook violently, and
 The Andaman was in sudden danger from the big tidal waves from Sumatra. 5
 The big wave raged upon the beach,
 Flooded the land in a wink, with no escape.*

*Villagers, fishermen, and tourists were swallowed by the big wave.
 Ten of thousands were lost and injured, and all their possessions.
 Screams were heard just a while before they're lost in the waves. 10
 Husbands and wives, parents and children were separated;
 Some were left alone. Oh, dear...*

*It deprived us of our beloved ones. How many tears must we shed?
 Or this is a test of Thai warrior-blood. There's no way you can defeat us!
 Let's donate money, and goods to the victims 15
 And help them rebuild their homes.
 For a long time known, "Thais never leave their fellows,
 Thais always help each other, remember that we all are Thais."*

*No matter what race or religion they belong to,
 Once sad and in danger, no matter how far, 20
 Thais will do their best for them.*

โศกครั้งนี้เพิ่งมีให้เห็น สุดล้ำเคียด โลกซ้อคตะลึง
 คลื่น โถมซัดโหดหือตะบึง เสียง้ออ้อ นึกไม่ถึงว่ามันจะมี
 เขาเรียกว่า สีนามิ สีนามิ สีนามิ มันคือสินามิ สีนามิ คลื่นโหดแห่งความตาย
 ยี่สิบหกธันวา สองห้าสี่เจ็ด เกิดอาเพศ แผ่นดินเลื่อนสะเทือนไหว
 คลื่นได้นำ สุมาตรา มาสู่ไทย อันดามัน อันตรายในทันที
 ใช้อังกา ตะกั่วป่า หมูเกาะสุรินทร์ น้ำท่วมดินชั่วพริบตา ไม่อาจหนี
 ฎเกิด สตุล ตรัง ทั้งระนอง พีพี คลื่นยักษ์ซึ่ มันท้าย จมหน้าใจ

ฮือ...ฮือ...ฮือ...ฮือ...

ชาวบ้านชาวประมง นักท่องเที่ยวริมชายหาด ถูกคลื่นยักษ์กวาด ชัดกระเด็นเซ็นกระสาย
 สูญชีวิตคน และทรัพย์สินสิ้นมลาย บาดเจ็บล้มตาย และสูญหาย หลายหมื่นคน
 เสียงหวัดร้องดัง ยังก้องอยู่เพียงแว็บเดียว ถูกคลื่นน้ำเชี่ยว โถมท่วมกลบในบัดดล
 ผัวเมียพลัดพราก ลูกพลัดจากพ่อแม่คน บ้างเหลือเพียงคน เจ้าเด็กน้อย ใ้กกลอยใจ

ฮือ...ฮือ...ฮือ...ฮือ...

มันได้พรากคน ที่เรารักไปอีกครา ต้องเสียน้ำตา อีก็จะก็ ตอบทีได้ไหม
 หรือว่าต้องการ ทดสอบเลือดนักสู้ไทย อย่าได้หมายว่าจะมาชนะใจเรา
 คนมีเงินทอง มีข้าวของ ร่วมบริจาค มีแรงร่วมถางถาก ช่วยฟื้นฟูอยู่กับเขา
 คนไทยไม่ทิ้งกัน แต่โบราณมานานเนาช่วยบรรเทา สำนึกเราเผ่านี้คือไทย
 ไม่แยกเชื้อชาติ ศาสนา ไม่ว่าเราว่าเขา เผ่าไหน

ใครทุกขีใครโคก วิโยคอยู่ถิ่นแดนใด สุดแรงกายใจ ของไทยทุ่มไปทุกดวง
 ใครทุกขีใครโคก วิโยคอยู่ถิ่นแดนใด สุดแรงกายใจ ของคนไทยทุ่มไปทุก...ดวง

*Wait for the good news, wait for someone to send,
To send happiness for this annual occasion when the cold wind blows.*

*This year the Earth sent us a greeting, shaking our homeland,
Sent us sadness to greet the New Year.*

Fah is so afraid that we're lured by too much happiness,

5

So it gave a warning - the earth shook, the waves rose high.

ศุ บุญเลี้ยง / ส.ค.ส. 2548

รอเฝ้ารอ คงมีข่าวดีปีใหม่ คอยเรื่อยไป หวังใจจะมีผู้ใดส่งมา
ส่งความสุขให้กัน ไม่เคยจะร้างรา ลมหนาวมาคราใด หัวใจเฝ้ารอ
ปีนี้โลกทักทาย ส่งท้ายปีเก่า ทำบ้านเราสะเทือน แผ่นดินเคลื่อนไหว
ส่งความเศร้าถึงกัน ต้อนรับวันปีใหม่ เสียน้ำตาเท่าไร ก็ไม่หวนคืน

ฟ้ากลัวว่าสุขเกิน หลงเพลินจึงส่งสัญญาณ เตือนให้เราสะท้อน วิญญาณหวั่นไหว
สั่งแผ่นดินเขยื้อน คลื่นทะเลสูงใหญ่ หยอกเย้าโย รุนแรงเหลือเกิน

ส.ค.ศ. ปีนี้จึงมีแต่ความเศร้าส่ง จงรับไป รับไป รับไป ไตร่ตรอง
บอกให้เราช่วยเหลือ เกื้อกูลประคับประคอง บอกว่าเราทั้งผอง เป็นพี่น้องกัน

บอกที่เราทั้งผอง เป็นพี่น้องกัน

Surachai Chanthimathorn / Sleep on Death

Friends, sleep, please sleep, sleep under the blue sky

Beside the ocean, amid the wind, and the moon light!

Friends, please dream of the sweet old days and wake up with hope.

Give us new days after we sleep on the sand ashore.

One morning, the storm raged and the big tidal wave arose.

5

It was a moment of life-and-death, and of disaster!

Coconut trees sway, white clouds roll by, and kids play on the beach;

Sea-shells, crabs and fishes on the beach, sand dunes and coral reefs;

Look at the horizon where the blue sky meets the sea,

And be blessed with the life-force.

10

Give us new days after we sleep on death!

Give us new lives after we sleep on death!

สุรัชย์ จันทิมาธร / นอนบนความตาย

หลับเกิดหนา หลับเกิดหนา นะเพื่อนเอ๋ย หลับไปเลย ได้ฟ้าสีคราม
แผ่นฟ้ามหาสมุทร สายลมแสงเดือนนวลปลั่ง
เพื่อนจงฝัน ถึงวันแสนชื่น ตื่นขึ้นมา พร้อมเพรียงความหวัง
ขอวันใหม่อีกครั้ง หลังเรานอนบนฝันทราย

เข้าวันหนึ่งเสียงลมพัดตึง จังบังเกิดคลื่นร้าย
ชีวิตแขวนบนเส้นด้าย ความตายพลัดพรากพึงเพ
ยอดมะพร้าวโบกไหว ๆ เมฆขาวลอย เด็กน้อยที่ชายทะเล
เปลือกหอยปูปลาชายฝั่ง ท้องทรายและแนวปะการัง
จรดขอบฟ้าเขียวครามน้ำเค็ม เต็มเต็มชีวิตปลั่ง

ขอวันใหม่อีกครั้ง หลังเรานอนบนความตาย
 ชีวิตใหม่อีกครั้ง หลังเรานอนบนความตาย

Thippawan Pinphibarn / Good Night, My Dear

*So sad as if my heart were torn from my body,
 Only the loneliness and a house without you.*

*The devilish water chased you so far that we cannot meet again.
 Heaven, please don't tear us apart!*

*You know your mom is in pain in search of you, day and night, 5
 Still no trace, so I wait and wish to see you again.
 The minute I know you are gone forever,
 The dream is over; the sun does not shine anymore.*

*Good night, my dear, I will let you sleep
 Good night, my dear, be happy "khwan uey..." 10*

ทิพย์วัลย์ ปิ่นภิบาล / หลับเถิดนะคนดี

แสนโศกวิโยคให้ ดั่งหัวใจปลิดจากร่าง
 เหลือเพียงความอ้างว้าง กลางเรือนร้างเจ้าแก้วตา

น้ำมาร มาล่าไล่ จนสิ้นไร้ทางพบหน้า

วอนสวรรค์ให้เมตตา โปรดเกิดฟ้าอย่าพรากเรา

รู้ไหม ใจแม่ช้า เข้าจรดคำค้นหาเจ้า
ไร้รอยเฝ้าคอยเงา หวังให้เราได้พบกัน

เพียงนาที่ที่เห็นหน้า มาจากลาชั่ววันรันดร์
หายลับดับสิ้นฝัน ท่วมกลางวันไร้วี

หลับเกิด เจ้าเนื้ออ่อน แม่จะกล่อมให้เจ้านอน
หลับเกิดนะคนดี สุขฤตินะขวัญเอย สุขฤตินะขวัญเอย

Yuenyong Ophakul / Tsunami

*Never dreamt, Never thought of what may come
To be completed in the dark, to live these lives upon the fear,
Never saw, never sensed it, And there's no clue.
What if TSUNAMI came out of the blue. How many lives we have lost?*

*Waves come like the great reaper upon the beach, unstoppable power 5
Destroying everything, TSUNAMI.
Never dare, we're all surrounded. They're seeking survivors.
Oh can't you see? We're all tremble now with pain.*

*No matter who, No matter which nation,
There's no exception, Mother Nature masters everything, 10*

Everyone is like a tiny grain of sand.

Andaman (Andaman), A place of paradise (A place of paradise),

Now we're leaving when they're dying, They'd suffered whilst

We're crying oh life (oh life)

Andaman (Andaman), Still a paradise (Still a paradise).

15

No more pain, no more crying. Healing by love-giving heart.

Oh Ohhh...TSUNAMI

B. Tsunami Poems

Anonymous / Untitled 1

The tsunami has passed but is always remembered,

A year after the tragedy has passed.

Men tried to defeat Nature, Nature paid back.

The tears of Thai people overflowing!

นิรนาม / บทกวีนิรนาม 1

"สึนามิ" ผ่านแล้ว
หนึ่งขวบโศกนาฏกรรม
มนุษย์เอาชนะกระทำ
ธรรมชาติคืนทุกข์ทัน

จดจำ
ผ่านพ้น
ธรรมชาติ
ทุกข์น้ำตาไทยฯ

Chommarn na Moobaanmuenaksorn / Untitled 2

Remember the anniversary of bad waves

There are complicated causes

Why it attacked us mercilessly

Thai people are as painful as the rest of the world

A hundred thousands of sadness could not be healed easily.

5

Shall this pain unite our heart to make it over?

The remains of disaster are lessons which have to be prevented.

Hope that every lost life will go to heaven peacefully.

Those bodies reminded us about the birth, illness, aging and death.

They reinforced us to reconsider again and again about suffering.

10

The heart is almost torn apart

The South is still waiting for the warning system.

Please manage the budget to get it done.

จอมมาร ณ หมู่บ้านหมื่นอักษร / บทกวีนิพนธ์ 2

รำลึกคลื่นร้ายครบ	ขวบปี
คราถล่มไร่ปราณี	เนื่องข้า
มูลเหตุพิสดารมี	มาสู่
ไทยทุกซ่เทียมโลกข้า	ชอกเนื้อในแผลฯ
คือโศกแสนสร้างสิ้น	อสงไย
ซากเหตุอุทกภัย	พิบัติพ้อง
รอยเจ็บร่วมร้อยใจ	หรือจบ

ล้วนบทเรียนหลากหลาย	ต่อสู้ป้องกันฯ
ผืนผากทุกชีพผู้	พลัดหาย
แม้เกิดแก่เจ็บตาย	ต่างย้า
สู่สุดติปลาย	ทางสงบ
ศพทุกศพท่านค้า	ทุกข์คล้องใคร่ครวญฯ
จวนใจจักขาดแล้ว	เหลือขอ
ระบบป้องกันพอ	ฟังได้
ปักชำได้ปักใจรอ	ปักหลัก
ปักหมุดงบประมาณใช้	จัดให้ลงตัวฯ

Lamnam C / Untitled 3

*Maybe the Nature called for justice,
Or it was the result of sin.
Either way, the Tsunami is remembered for its brutality,
As if it wanted to show off its power*

ลำน้ำ C / บทกวีนิพนธ์ 3

ธรรมชาติเรียกร้อง	ยุติธรรม
หรือว่าเป็นเวรกรรม	บาปร้าย
สินามิระลึกจำ	อ้อมหิต
อิทธิฤทธิ์ล้ำแดงคล้าย	ประกาศก้องไซว์พลังฯ

Naphacharee Nambenchaphol / For the Beloved

The big wave, high as the clouds, attacked the beaches.

Men, animals, and things are scattered everywhere,

Too terrible to tell, some lost in the sea.

The big waves swallowed lives into the ocean.

They are uncertain and unpredictable.

5

Send a kiss with the wind like the smell of incense.

Lead every soul in the Andaman

To heaven to rest in great happiness

In the celestial abode of Mahabrahmabhumi.¹⁹

The cold won't be cold when the clouds disappear from the sky.

10

We hope you all enjoy looking at the twinkling stars from heaven.

Don't worry, my dear, if it's time to say farewell, then let it be.

See you again someday in the next life under the Andaman sky.

นภาจรี งามเบญจผล / แต่ผู้เป็นที่รัก

ครีน ครีน ครีน โครม โครม
สูงเยี่ยมเทียมเมฆา
คนสัตว์และสิ่งของ
ยับเยินเกินบรรยาย

คลื่นยักษ์โถมกระหน่ำมา
กระเซ็นซ่าสาดซัดหาย
ลอยฟูฟอง กองเรียงราย
บ้างจมหายใต้ทะเล

19

Mahabrahmabhumi (ชั้นมหาพรหม) means the non-sensual realm of the corporeal brahmas

เกลียวคลื่นกลืนชีวิต
 คลื่นยักษ์ป่วนรวนเร
 ฝากลมพรมรอยจูบ
 วิญญาณทุกดวงใน
 สูฟากฟ้าอันบรรเจิด
 เสพยทิพย์พิमानพรรณ
 หนาวเอยจะหายหนาว
 หมู่ดาวแพรวพราวชม
 อย่าห่วงนะดวงแก้ว
 ขอพบกันชาติหน้า

คำดิ่งมิดลอยร่อนเร่
 จะหันเหไปทางใด
 แทนกลิ่นธูปนำทางไป
 ทะเลไทย อันดามัน
 แดนประเสริฐ สรวงสวรรค์
 สถิตชั้นมหาพรหม
 เมื่อฟ้าพราวคลี่เมฆหม่ม
 จงรื่นรมย์สวรรค์
 จากจรแล้วต้องจำลา
 ได้ค้ำฟ้า "อันดามัน"

Noawarat Phongphaibul / Dark Sky, New Sky

*Paying great respect to the spirits
 Which are in the glorious heaven,
 Wishing all who passed away to be happy
 And to be loved forever.*

*This earth, this sky and this sea
 Are not big enough to bear all of the great sadness.
 All of us who share the suffering and relationships
 Will keep this in our hearts forever.*

5

*The land is covered by pain because of the disaster.
 We face and suffer it together.
 Our stream of kindness, then,*

10

May clear all the troubles from this disaster,

Restore all to peace and happiness,

Console the frightened heart.

The day of darkness will pass,

15

The new day of brightness will come.

The great disaster is very terrible.

It can frighten people anywhere in the world.

Sufferings arise every time it happens.

In this world men are so tiny, so meaningless.

20

We all live in the same planet

We all share our sadness: we have become closer.

We all should create a new age with love

And save the world with everlasting effort.

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ / ฟ้ามืดฟ้าใหม่

ขอคารวะในดวงวิญญาณ
ผู้ล่วงแล้วจงเป็นสุขทุกชีวิต
แผ่นดินนี้ ฟ้ามืด ทะเลนี้
ผองเราผู้ร่วมทุกข์ร่วมผูกพัน
ทเวศท่วมธรณีพิบัติภัย
ร่วมแรงน้ำใจเป็นสายธาร
พลิกฟื้นคืนสู่สันติสุข

ณ มิ่งฟ้ามหาสถานอันทรงสถิตย์
เป็นที่รักศักดิ์สิทธิ์นิรันดร
ไม่พอที่จะสดับรับโศกศัลย์
จักจรรีกริ้วกับกาลปีนินทรกาล
ร่วมใจร่วมผลจรร่วมพันผ่าน
ล้างสิ้นภัยพาลพิบัติภัย
ปลอบทุกข์ปลอบขวัญที่หวนไหว

วันที่ฟ้ามีดจักหมดไป
 มหาภัยธรรมชาติจกจกรรจ์
 บังเกิดทุกข์ทุกครั้งถึงทวี
 ร่วมอาศัยในดาวดวงเดียวกัน
 ร่วมสร้างยุคสมัยร่วมใจรัก

วันที่ฟ้าใหม่จักต้องมี
 เขย่าขวัญโลกได้ในทุกที่
 โลกนี้มนุษย์นี้น้อยนิดนัก
 ร่วมทุกข์ผูกพันมันตระหนก
 ร่วมพิทักษ์โลกนี้จึงดีเทอญ

Noawarat Phongphaibul / Ocean Weeps

The suffering ocean weeps and floods the earth.

All three worlds are separated and overwhelmed with tears.

Or it might be the end of the earth,

That's why it is falling apart.

The death toll is pouring in from everywhere.

5

Bodies of our compatriots pile on each other dying,

While the rest hang their heads and wallow in the sand, crying.

Churning Thai land's Milky Ocean into the disastrous flame,

Piles of sand will be the crematorium absorbing the tears.

The gigantic tidal waves will roar loudly,

10

Likewise the big Ocean will lament.

Fight side by side to save the world and face our destination;

Come together and become united to create sandhidham in Thailand.

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ / กำสรวลสมุทร

กำสรวลสมุทรทัน
 วิปโยคทั้งโลกตรี
 ฤาโลกจะแตกแล้ว
 พล่านพลังประดังมา
 ผองเพื่อนร่วมแผ่นดิน
 กายเศียรลงเกลือกเสย
 กวนเกษียรสมุทรไท
 มหาคลื่นคนานันต์
 กองทรายจะต่างเมรุ
 มหาสมุทรอันคำรณ
 ร่วมสู้มากู้โลก
 ร่วมผืนกล้านี้กล้า

เทวษท่อมรรณี
 ก็จะต้องแต่น้ำตา
 จึงแตกร้างทั้งโลกา
 แต่มรณังเข้าสังเวย
 มาร่วมดับบรรทับเคย
 กับกองทรายกรรแสงศัลย์
 เป็นเปลวไฟประลัยกัลป์
 กัมปนาท ณ มณฑล
 มาซึ่มซึบฮัสสุซล
 จะต่างซ้องประโคมคำ
 ร่วมสู้โชคชะตากกรรม
 สันติธรรมสู่ไทย เทอญ ฯ

Pantamuang / Tsunami 2

*The crazy wave attacked the beaches,
 Sweeping everything along its path.
 Men are running away chaotically.
 There was no rain, no clue to the danger.*

*The chaotic tsunami chased after lives,
 Attacking everything in front of it.
 The Andaman is shocked by the news of death toll.
 Some died, some struggled in the waves.*

The tourist place becomes worthless.

Dead bodies are all around everywhere. 10

The beaches become graves with the smell of corpses.

The pain, the death, the loss from the chaotic waves.

The capitalists took advantage of nature for their riches,

The fishermen were also defeated;

The beautiful sea had been sold to fulfill rich men's dreams. 15

Then, the time came, as

The mad ocean cleaned up all those luxurious things on the beach,

Which were built by the thoughtless people.

Maybe one day,

Men would have no right to possess anything; 20

They will lose their beautiful earth

Because the land will be submerged under the sea.

Maybe one day,

Men would have nowhere to live because of false consciousness.

The land will be shaking like a cradle

And the buildings will bury the bodies. 25

เสียงคลื่นคลั่งถั่งโถมโหมชายหาด
 เหล่ามนุษย์หนีตายแหวกว่ายวน
 สีนามิวบริตไล่ปลิดชีพ
 อันดามันแต่กร้าวชาวคนตาย
 ตะกั่วป่า เขาหลัก ที่พักแหล่ง...
 ภูเก็ต กระบี่... ที่ผู้คน
 ทุกแห่งเกาะ หาด หิน มีกลิ่นศพ
 บาดเจ็บ ตาย หายไปในวงวัง
 กระแสทุนหนุนนำและอำนาจ
 เป็นโรงแรมและรีสอร์ทก่อนวอดวาย
 ทะเลสวยถูกขายระบายฝัน
 เหล่าลูกค้ำล้นผู้ดี ผู้มีบุญ...
 แล้วก็ถึงเวลาทะเลคลั่ง
 ที่มนุษย์มักง่ายขายกันเพลิน
 อาจถึงขั้นวันหนึ่งซึ่งมนุษย์...
 การยึดครองเป็นของตออยู่เหนือใคร
 อาจถึงขั้นวันหนึ่งซึ่งมนุษย์...
 เมื่อแผ่นดินสั่นไหวดังไกวเปล

ขึ้นเก็บกวาดสิ่งสร้างบนฝั่งถนน
 ไม่มีฝน ไม่มีเค้า ชาวอินทรา...
 โถมอัดบีบสิ่งขวางหน้าเวลาสาย
 ตะเกียกตะกายว่ายคลื่นกลบกลิ่นนม
 พลันอับแสงสิ้นค่าไกลาहन
 ป่าตองป่าน ฝั่งร่างกลางซากพัง
 ลงซุกซบใต้โคลนโดนกลบฝัง
 สายน้ำคลั่งคลื่นยักษ์ทะลักทะเลลาย
 คิดครอบงำธรรมชาติก่อนซื้อขาย
 ชาวทะเลแพ้พ่ายอำนาจทุน
 สร้างสีสนับด้วยเงินตราจากมาหนุน
 เหน้โหมหุนเข้าแย่งยึดถือเม็ดเงิน
 ขึ้นกวาดฝั่งพลิกพื้นความตื่นเซ็น
 ล้างส่วนเกินเหนือหาดพินาศไป
 ต้องสิ้นสุดโลกสวยด้วยเงื่อนไซ
 แผ่นดินใหญ่จมหายใต้ทะเล
 ต้องสิ้นสุดที่อาศัยเพราะไขว่เขว...
 ตึกสูงใหญ่ชวดเซฝั่งศพคน....

Phaiwarin Khaongam / World-Sumatra-Tsunami

*The earth is angry. The hungry ocean
 Devours all the living things on earth.
 The natural disaster is the doom resulting from merit and sin.
 All living things are weeping.*

Does any god see

*The time when big waves come?
Gigantic waves, roaring waves
Devastate the earth, hell, and heaven.*

*The sign of tomorrow
To warn that the disaster would continue. 10
Our hearts are in pain
In time of sleeping or fully awake.*

*Sing a lullaby for the earth and the sky.
Both this world and the afterworld are in pain.
Sing for the cycle of birth and death. 15
Let the universe pause a while. Sing for the day and the night.*

*Please sympathize with Asia.
It's tragedy in world history.
Sharing the same fate: a large number of corpses.
It's the burden of mankind to reconsider the future. 20*

*The suffering of heaven and the portent of earth
Will happen because of cause and effect.
Sumatra - tsunami signifies the characteristic of Anicca²⁰.
Here, our friends in the whole earth will be in deep sorrow.*

20

The characteristic of Anicca (อนิจจัง) means the characteristic of impermanence

Sending the Thai heart from all corners of the country,

25

Let peace be with us everywhere.

Let's learn and be aware that

Life is covered by nothing but dust.

ไพวรินทร์ ขาวงาม / โลก-สุมาตรา-สินามิ

ธรณีพิโรธท้อง

หิวซึ่งสรรพพลังโดย

ธรรมชาติพิบัติภัยโอบย

สรรพสัตว์นินราศสะอื่น

องค์ใดแห่งพระเจ้า

ขณะเปลี่ยววอนนันทกาลเป็น

คลื่นยักษ์คลื่นล่าเค็ญ

เก็บกวาดอาละวาดล้าง

สัญญาณวันพຼ່งนี้

เดือนโลกวิโยคโยงโย

ฉันทอดละเมอหัวใจ

หลับตื่นกลืนเลือดเนื้อ

เห่เลเห่เห่ห้วง

เห่โลกปรโลกทุรน

เห่เกิดเห่ตายวน

เว่นวรรคจักรวาลไว้

เกิดขึ้นเอียงอกอ้าง

ประวัติศาสตรโลกสูญเสียด

ร่วมเวรร่วมกรรมเดียด

ภาระมนุษย์ชาติอั้ง

จักไหวจักกวาดต้อน

ทะเลไทย

คลื่นครื้น

บุญบาป

สะอึกอั้งตะลึงสมัย

จักเห็น

แปลกร้าง

คลื่นมนุษย์

โลกหล้านรกสวรรค์

พຼ່งไหน

ยึดเยื้อ

เจ็บปวด

ดื่มน้ำตาหนาว

หาวหน

ร่ำให้

วิฎจักร

เห่เข้าเห่เย็น

เอเชียด

โคกซึ่ง

รดาษศพ

อกให้สังหรณ์

ตามเหตุ

ผลแห่งดินอาเพศ
 สุมาตรา - สีนามิ เลศ
 เพื่อนร่วมโลกไศกหล้า
 ถวิลไทยไปสุดแคว้น
 สันติสุขจงเคลื่อนไหว
 ภพนี้สุดภพไหน
 ชีวิตนิตน้อยห้อม

เทวษฟ้า
 อนิจลักษณะ
 ล้มล้างแหล่งดิน
 แดนใจ เพื่อนเอย
 แวดล้อม
 สำนึก เกิดนอ
 ห่มด้วยธุลีผงฯ

Phanda Thammasada / For Those Who Survive

*People who pass away go to heaven,
 People who are alive make merit
 And say prayers with tears,
 In tribute to those who have gone*

*Bringing an end to all suffering and illness of humans,
 Bringing an end to all burdens, leave the bodies.
 The good deed will be the judgment
 To judge all spirits with justice.*

5

*The one who is left behind still in pain,
 Please don't be sad, dear,
 You have got a friend
 Or at least I will be your shelter.*

10

Maekwanmuang stop the suffering,

Shed the tear of the age.

Feel the wind which passes the forest,

15

The ripples of waves come and visit his friend, the beach.

The flowers beside the tomb still have their fragrance,

The bees swarm around the blooming flowers,

The grasses spread their hands to play with the elephants,

The spiders weave their webs.

20

I will be like nature to draw the dreams,

To erase all your sadness.

Please forget everything that makes you upset.

Enjoy walking among the people.

พินดา ธรรมดา / แต่...ผู้ยังอยู่

ผู้ไปไปสู่สุคติภพ
ตั้งจิตอธิษฐานใจ
สิ้นทุกข์โศกโรคภัยในมนุษย์
กุศลกรรมจักเป็นกรรมการ
อยู่หลังยังหลงคอยละห้อยหา?
พี่น้องผองเพื่อนที่ยังมี
แม่ขวัญเมือง-ระจับเรื่องระทมเทัญ
สัมผัสแผ้วลมชายโลมสายไพร
จำปาขอมข้างสุสานยังหวานหอม
หญ้าแพรกแตกกอล้อข้างพลาย

ผู้อยู่อยู่สงบ-กรวดน้ำให้
หยาดน้ำตาอาลัย-บรรณาการ
สิ้นสุดภาระละสังขาร
ตัดสิ้นวิญญานให้จงดี
เขาไปแล้วแก้วตาอย่าหมองศรี
จำเพาะพี่จะเป็นเพื่อนเหมือนเงาใจ
ซบน้ำตามาเห็นยุคสมัย
คลื่นน้อยใหญ่เยี่ยมเยือนเพื่อนหาดทราย
ฝั่งดมดอมกลีบแก้มแยมขยาย
แมงมุมทอดสายใยระยาง

ที่จะเป็นธรรมชาติวาดภาพฝัน
 ลืมเสียเถิดที่เรื่องเคื่องระคาง

ให้ออมขวัญเจิมจบลบรอยหมาง
 มาชมเพลินเดินพลาถกลางพลเมือง

Phanom Chaiyarote / Chaotic Andaman

The tsunami destroyed Phuket and Patong.

Thai people, please, restore them together.

Phi Phi and Krabi are also the Andaman paradises

That were destroyed by the tsunami.

The big wave attacked the beaches.

5

Schools, cars, houses, and resorts are destroyed.

Some villages are flooded. Many lives and possessions are lost.

About a hundred thousand people from all around the world died.

Sadly, dead bodies are found lying everywhere.

The people who are left behind are searching where their beloved have gone.

10

The kindness from Thai people all around the country pours in

To wipe away the tears in the South.

Labor and goods flood in.

The big tsunami has been defeated by the wave of kindness.

We wish for all the spirits from the disaster to go to heaven.

15

Anyone who survived, we will be by your side.

Please know that Thais will always love you.

พนม ชยโรจน์ / อังคามันวิปโยค

ป่าตอง ภูเก็ตก้อง	โลกา
กะตะ กระรอน กมลา	เกริกด้วย
สีนามิ ก็พัคพา	พังหมด สี้นนา
พี่น้องไทยโปรดช่วย	พลิกพื้น ความสววย
พีพี กระบี่ก้อง	แจกกัน
มรกตอังคามัน	ตั้งอ้าง
ทุกคนต่างคิดฝัน	ไปเบิ่ง กันนา
สีนามิ โถมสองข้าง	หมดสิ้น ความสววย
เซาหลัก พังงาซึ่ง	สววยงาม
นักท่องเที่ยวล้นหลาม	ไปสิ้น
ยี่สิบหก ถันวายาม	สีนามิ โถมมา
ทุกอย่างพังพาบสิ้น	โคกเค็ร่า สุดแสน
คลื่นยักษ์ โถมทั่วทุก	หาดทราย
โรงเรียน รถ บ้าน รีสอร์ทวอดวาย	ป่นปี้
บางหมู่บ้านจมหาย	ไปหมด สี้นแล
ชีวิตและทรัพย์สินที่	มีสิ้น สูญเสีย
ทุกประเทศ แสนกว่าที่	ล้มตาย
ศพเกลื่อนกลาดเรียงราย	ก่นเค็ร่า
มากชีวิตสูญหาย	ไปอยู่ ไตฤา
ผู้อยู่หลังต่างเฝ้า	ร่ำร้อง มองหา
น้ำใจ ไทยจากทั่ว	ชวานทอง
ซบหน้าตาพี่น้อง	ถิ่นใต้
ร่างกาย ทรัพย์สิน เงินทอง	ลากทัน มานา
สีนามิ คลื่นยักษ์พ่าย	คลื่นน้ำใจคน

ขอวิญญานผู้ดับด้วย
 สู่วรรคาลัย
 และขอเป็นกำลังใจ
 ทุกท่านโปรดรับรู้

พิบัติภัย
 ทุกผู้
 แต่ท่าน รอดมา
 ไทยรัก ท่านเสมอ

Phanom Nantapruet / On the Stretch of Andaman

*Ah... ah... startled by the death epic of the age,
 The song of anger by earth and sea, 10
 The great warning song of the universe.*

*No matter their race and class,
 Death is everywhere.
 We sing the sad song for all spirits,
 To the Andaman's great tragedy. 15*

*Suddenly disappearing,
 Broken like a dream,
 It's a nightmare, under the sky and sun,
 That is too large for humans to prevent.*

*Sadder than any sad songs, 20
 The separation of gloomy sky and earth,
 As if the hand of the universe was trying to warn humans about death.*

Warning us not to be overjoyed by desire

But know how to reduce it,

To calm down, be peaceful and know the limits,

25

Before the human race will be extinguished by the universe.

Ah... ah... startled because dead bodies are everywhere,

They try to show and warn us

On the stretch of the Andaman.

พนม นันทพฤกษ์ / ณ เวียงธารแห่งอันดามัน

ไอ้...ไอ้...แลเห็นก็ใจหาย
เพลงพิโรธพสุธาขลาลัย
ไร้ชาติไร้ชั้นไร้วรรณะ
พร้อมเพลงโคกสั่นทุกวิญญาณ
วูบวับวูบวับแล้วดับหาย
เป็นฝันร้ายได้ฟ้าได้ตะวัน
โคกเศร้าเกินเพลงพญาโคก
ตั้งมือจักรวาลก่อการณภัย
เดือนกิลสโลดเกลิงอันเร้งร้อน
รู้สงบ รู้เสียม รู้เจียมกาย
ไอ้...ไอ้...เคยเห็นก็แลหาย
เดือนมนุษย์ให้ประจักษ์ – โดยประจານ

มหากาพย์ความตายแห่งยุคสมัย
เพลงเดือนครึ่งยิ่งใหญ่ของจักรวาล
ความตายเคล้าคละอยู่ทุกด้าน
ต่อมหานาฏการ-อันดามัน
ยับเยินแตกสลายคล้ายภาพฝัน
เกินการป้องกันด้วยมือคน
วิปโยคฟ้าหมองแผ่นดินหม่น
ให้มนุษย์เดือนตนถึงความตาย
ให้รู้ลดรู้หย่อนความกระหาย
ก่อนเผ่าพันธุ์จะวอดวายเพราะจักรวาล
เกลื่อนซากศพเกลื่อนความตายไปทุกด้าน
ณ เวียงธารแห่งมหาอันดามัน

Phrakru Sil Sangwaraphirat / Wiping Away Andaman's Tears

On 26 December there was a great earthquake;

The crazy big wave made Thai people cry.

This great disaster destroyed everything so horribly.

Many Thai people are heart broken.

Some are dead, some lost their relatives, and some are injured.

5

They are very cold and sad.

The house, money, everything is taken into the ocean.

What a pity for the companions left on this world,

In sorrow, having nothing, and so lonely,

They search for their beloved and relatives

10

With confused mind and staggering legs,

Then fall down on the sand.

Some were watching at their kids playing around-

Suddenly the waves crushed and drowned them

Like the hand of a bloody demon.

15

The hand of a great reaper took away the kids so fast, like a giant wheel,

That the mother had no chance to pull them back.

Oh dear! Her honey is gone,

The mother's heart is broken,

Lying down, crying incessantly in deep sorrow.

20

This disaster shakes Thai hearts.

The paradise of tourism is changed into the gloomy rotten clay.

How distressing is the world's catastrophe.

Almost ten countries lost their people and wealth.

Friends on this planet drop their tears

30

Because of the earthquake under the ocean.

"Let's make merit

Let's have a united Thai heart,

To send the stream of loving-kindness and practice moral acts.

Our natives are suffering because of the big waves

35

Some survived because of their virtue and returned to their home.

But how sad they are, their houses are destroyed.

Thai people never ignore the others in time of crisis:

Lives are hard and people are hungry.

We send food, clothes and medicine.

40

The crisis is softened when our kindness pours in."

พระครูศีล ด้วงจากิจัด / เจ้าอาวาสวัดป่าเลไลยก์

ยี่สิบหก ธันวาคม มหาภิวัตน์
เกิดคลื่นยักษ์ ทะลักน้ำ มาแต่ไกล
ปรากฏการณ์ มหาภัย บรรลัยล้าง

ธรรมชาติ ธรรมิโกทัย แห่งเมืองไทย
พี่น้องไทย แสนโศก น้ำตานอง
ทกทกอย่าง ทำลายหมด สยดสยของ

หลายชีวิต พี่น้องไทย ในแหลมทอง
 บ้างเสียชีพ บ้างเสียญาติ บ้างบาดเจ็บ
 ทั้งบ้านเรือน เงินทอง ของทั้งปวง
 นำสงสาร เพื่อนร่วมโลก โศกแต่ดิน
 ตามคนรัก ญาติมิตร จิตรวณเร
 บ้างเห็นลูก วิ่งเล่น อยู่หลังหลัง
 คุงมือมาร โหดเหี้ยมด อสุรกาย
 ด้วยพญา มัจจุมา มหาญหัก
 ชีวิตน้อย หายวับ ในจับพลัน
 ฮินจา! ดวงตาแม่ มาแต่ดิน
 เพื่อรำพัน คร่ำครวญ จวนชีพวาย
 ปราบฏการณ มหันตภัย ในครั้งนี้
 แหล่งท่องเที่ยว ดุจสวรรค์ อันเรืองรอง
 ให้รันทศ สลดโศก โลกพิเนาศ
 เพื่อนร่วมโลก โศกา น้ำตาริน
 เชิญพี่น้อง แม่พ่อ ก่อกุศล
 เขาดวงจิต สยดสรวัย ร้อยดวงมาลัย
 เพื่อนร่วมชาติ ชาดแคลน แสนสาหัส
 บางคนรอด ปลอดภัย เพราะใบุญ
 แต่เคหา ที่อาศัย ไม่เหลืออยู่
 ถูกเกลียดชัง ครินครัน สันสะเทือน
 มวลชาวไทย ไม่มองข้าม ยามวิกฤต
 ทั้งอาหาร ภูษาพัตร ภาสัชยา
 ต่างร่วมกัน หลังน้ำใจ ใสพิสุทธิ
 ส่งคลื่นใจ ไปสงเคราะห์ เพราะพวกเรา

สูดหม่นหมอง ซอกซ้า ระกำทรวง
 ทั้หนาวเหน็บ ทุกซ้ใจ อย่างใหญ่หลวง
 หลุดสอขยว้าง ฟูฟ่อง ทั้องทะเล
 น้ำตาริน ยากแค้น แสนว่าแหว
 เดินชวนเซ ทรวดร่าง กลางดินทราย
 ถูกคลื่นซัด พัดล้ม จมน้ำหาย
 ปีกาจร้าย แรงฤทธิ์ ปลิดชีวัน
 มั่นรวดเร็ว ยิ่งนัก ดังจักรผัน
 แม่ไม่ทัน ย้อยุด จุดแนบกาย
 เหมือนดวงจันต์ ของแม่แยก แตกสลาย
 นอนทอดกาย ทุกซ้ทเวช น้ำเนตรนอง
 มั่นสุดที่ สะเทือนใจ ไทยทั้ผอง
 กลับหม่นหมอง เน่าเหม็น เป็นโคลนดิน
 เกือบลืชาติ เสียชีวิต และทรัพย์สิน
 ด้วยแผ่นดิน สันไหว ใต้บาดาล
 มารวมพล ชาวไทย ใจประสาน
 หลังสายธาร เมตตารวม บำเพ็ญบุญ
 คลื่นยักษ์ซัด สาดเท ทะเลหนุน
 ช่วยค้ำจุน ไม่เสียชีพ รับคืนเรือน
 ให้หนุ่ ดวงหทัย ใครจะเหมือน
 พัดบ้านเรือน หายไป ในพริบตา
 หลายชีวิต อิดโรย ให้โยทยา
 ได้เมตตา ร่วมด้วย ช่วยบรรเทา
 เพื่อนมนุษย์ เคราะห์ร้าย ให้คลายเศร้า
 หวังแบ่งเบา ความเดือดร้อน ที่จรมมา

*In an instant the big wave extends its hand
Andaman, the paradise, is destroyed
Look! brother, the death comes before the illness,
The way it is.*

*The way it is, how terrible it is. 5
This sadness is beyond lamentation.
It is beyond death and
There is no word in this world that can explain it.*

*Look! Brother
Here, where death is everywhere, 10
Sometimes, the flower in the mind
Can bloom from the inside.*

*Sometimes, in silence, there is the sound of heaven,
The song of Tanyong Andaman,
That wakes up the mind from the inside. 15*

*Listen! Brother,
Listen to the sound of the crazy wave,
Listen to the sound of death,
Asking us what to do in the future.*

The answer is in the question. 20

The beauty is in the heart of heaven.

The truth is in the Andaman,

To make the paradise become real.

เทือก บรรทัด / เพลงต้นหยงอันดามัน

เพียงพริบตามหาคลื่นเย็นยวดย้วย
 ดูเถิดภราดาความตาย
 มาเป็นไป-เป็นได้ถึงเพียงนี้
 เกินกว่าความตายโลกภายใน
 ดูเถิดภราดาเชษฐคู
 บางทีดอกไม้ในวิญญาน
 ในความเงียบบางที่อาจมีเสียง
 เป็นบทเพลงต้นหยงอันดามัน
 ฟังเถิดภราดาเชษฐพึง
 เสียงความตายยังก้องดังก้องระงู
 มีคำตอบอยู่ในกระทู้ถาม
 มีความจริงอยู่ในอันดามัน

อันดามันก็มอดม้วยสวรรค์หาย
 มาก่อนป่วยไข้-มาเป็นไป
 เกินโคกเศร้ายะเท่าที่มีจะร่ำไห้
 จักหาคำใดใดจรรีกรจาร
 ในความตายที่เป็นอยู่ทุกหย่อมย่าน
 อาจแยมบานความรู้อยู่ในนั้น
 เจ็ยแจ้วจำเรียงเสียงสวรรค์
 ปลุกชีวันภายในให้ตื่นรู้
 เสียงคำรามคลื่นคลั่งยังก้องกู่
 จะเป็นขยู่-เป็นไปอย่างไรกัน
 มีความงามอยู่ในใจสวรรค์
 ให้วาดปั้นสวรรค์ใหม่ในเป็นจริง

Waree Wayu / Through the Age

This world turns too fast

But life is faster,

Just a moment from child to adult.

We walk for just a little while,

Year by year,

And then reach the edge of life.

This world turns too fast

If the earth moves just a bit

No one can see the change.

No one knows when the Ananda fish will move.

10

Suddenly the huge trees are felled by the storm.

This world still turns fast without our noticing anything.

The plants grow in a hurry,

The trees rush bearing their fruit,

But it is not as fast as time.

15

Flowers decay before the bees come.

Who can ask this world to turn slower?

When your voice goes through your mouth

Your life already passes through an age of time.

Your word also drifts in the air.

20

And above in the sky

There are only twinkling stars.

วารี วายู / ผ่านพันยุคสมัย

โลกนี้หมุนเร็วถึงนัก

แต่ชีวิตผ่านพันวันคืนรวดเร็วยิ่งกว่า

จากขวบปีเยาว์วัย

ไม่ทันไรก็เติบโตใหญ่องอาจ
 เพียงก้าวเดินไม่ทันไร
 ก็ล่องพันป่าทึบแห่งกาลสมัย
 มาสยบอยู่ ณ ขอบฝั่งแห่งชีวิต

โลกนี้หมุนเร็วยิ่งนัก
 แต่พสุธาที่ขยับตัวเพียงแผ่วเบา
 ไม่มีใครมองเห็นศรยามเปลี่ยนเป้าสง
 ไม่มีใครล่วงรู้เมื่อปลาอานนท์พลิกตัว
 จับพลัน พฤษชาใหญ่ที่ต้องพายุ
 ก็ปลิดปลิวกิ่งก้าน ถอนรากถอนโคน
 ล้มระเนนอยู่ในป่า

โลกไม่ยอมรับรู้อะไรเลย
 ยังคงหมุนอย่างรวดเร็ว
 ไม่เลิกออกดอกอย่างรีบเร่ง
 ไม้ใหญ่แข่งขันออกผลกันดกเต็ม
 แต่ก็ไม่ทันเวลา
 ไม้ซ้าก็ปล้นร่วงหล่น
 แมลงและฝูงผึ้งยังไม่ถึง
 พวกเจ้าก็เปื่อยสลาย

ใครจะส่งเสียงประท้วง
 บอกเตือนให้ดาวเคราะห์ดวงนี้หมุนช้าลง
 เพียงเปล่งเสียงผ่านพันริมฝีปาก
 ชีวิตเจ้าก็ผ่านพันยุคสมัย
 ถ้อยคำเจ้าลอยหายไปในอากาศ

และบนฟากฟ้า
ก็เหลือเพียงแสงระยิบแห่งดวงดาว

BIOGRAPHY

Mr. Pattanadet Korwattana was born in Bangkok, Thailand on the 11th of October, 1982. He got a B.A. (Philosophy) from Faculty of Liberal Arts, Thammasat University, Bangkok, Thailand, in 2005. In the academic year 2007-2009, he has enrolled in the Thai Studies Center, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.

